



FOTO PRAVDA, ROBERT HUTTNER

Mladá spisovateľka Marja Holeciová študuje matematiku a býva na internáte. Najradšej píše v noci.

„Keď som sa dozvedela, že moju knihu naozaj vydajú, rozplakala som sa od šťastia.“

alebo možno v škole zostane ako doktorandka. Písanie by jej vraj neposkytlo materiálny štandard, aký chce.

Príroda hovorí rečou matematiky

„Možno to znie škaredo, ale v detstve sme si veľa vecí nemohli dovoliť. Teraz by som to chcela vynahraďiť mojej mame aj sebe,“ vyhlasuje Marja. Od štyroch rokov bola chorá a mama preto nemohla chodiť do práce. Žili z jedného platu a neskôr sa rodičia rozišli. Doma ostali štyri ženy, mama s tromi dcérami. A Marjina kožná choroba si žiadala špeciálne masti a dovolenky pri mori. „Nebolo nám zle, máme sa všetky rady, ale vtedy som pochopila, že aj zdravie si možno kúpiť. Keby sme mali viac peňazí, liečila by som sa lepšie a mama by nemala toľko starostí,“ uvažuje Marja. Dnes o jej chorobe nevie nik, komu to sama neprezradí, tvár má čistú a krásnu.

Kedysi ju lákala filozofia. Na štúdium si však vybrala odbor, o ktorom vie, že sa s ním uplatní - ekonomickú a finančnú

matematiku. Ako ide matematika ako suchý a presný svet čísiel dokopy s pestrým a tajomným svetom čarodejníkov? „S matematikou si neodporuje nič,“ vyhlasuje Marja rozhodne. Matematika je dobrý základ pre hocičo, napríklad aj pre športovcov, aby si vedeli vyrátať uhol dopadu či strely.

„Už Galileo hovoril, že príroda sa nám prihovára rečou matematiky,“ pripomína dievčina, ktorá logické myslenie využíva aj pri písaní. Matematici teda nie sú žiadne „kockaté hlavy“, ktoré žijú len vo svojom svete, môžu byť aj umelecky nadaní. Na internátnej nástenke u nich nájdete sice hádanky a hlavolamy na precvičenie mozgu, ale aj fotku hokejistov. A kamarátky vo vedľajšej izbe hrajú karty. „Hráme útočnú hru,“ vysvetľujú a dobre sa pritom bavia.

V šesnástich sa človek obvykle chce vidieť aspoň o trochu starší, aby skôr patrili medzi dospelých a získal vytúženú slobodu. Marja išla opačným smerom a začala písať pre tínedžerov. „Veď sa na mňa pozriete, stále mi hádajú šesnásť a mne to vyhovuje. Stále rada snívam, tak prečo by som sa nevrátila k detským časom? A okrem toho pracovať s mládežou ma baví,“ hovorí Marja ako webmasterka, ktorá sa tínedžerom stará o zábavu na internete. Na polici má detské knihy vedľa filozofických, fanfiction pri matematike. A v hlave má už rozrobenú aj inú vec - do-spelejšiu. „Mám len dvadsaťjeden rokov, venujem sa písaniu, len popri škole a vydali mi knihu. Čo viac môžem chcieť? Písanie je pre mňa ostrovček, na ktorom sa cítim dobre. Všetko ostatné bude už len bonus,“ hovorí Marja. □

Najmladší spisovatelia

Jedenástočná Slovenka

Zatiaľ najmladšou spisovateľkou na Slovensku, ktorej vydali knihu, je Lenka Timková z Nového Mesta nad Váhom. V roku 1997 vo veku jedenásť rokov napísala knihu rozprávok pod názvom Dobrodružstvá mušky Adelky.

Deväťročný Španiel

V roku 2009 vyšla kniha aj deväťročnému Španielovi Manuelovi Alguacilovi. Naučil sa písať ako trojročný a vo veku šiestich rokov za dva týždne prečítal Tolkienovu trilógiu Pán prsteňov. Potom prečítal sedem dielov série o Harrym Potterovi a v deviatich rokoch napísal prvú vlastnú knihu, ktorú si aj sám ilustroval. Je to krátky 38-stranový príbeh s názvom Thok, pyšný drak.

Trinástoročný odborník

Peter Solej z Medzilaboriec napísal svoju prvú knihu ako trinásťročný a je to odborná kniha o numizmatike. Zbieranie mincí bolo jeho koníčkom a napísal stostranovú publikáciu Prehľad slovenskej meny 1993 - 2001. Po deviatich mesiacoch spracoval aj druhú knihu, 264-stranovú publikáciu viazanú v koži, Prehľad medailárskej tvorby Kremnickej mincovne 1993 - 2002. Za obidve knihy získal Čestné uznanie Literárneho fondu.

(zoh)